

РЕШЕНИЕ

№ 18956

гр. София, 16.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **10667** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) вр. чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).
Образувано е по жалба на Ф. А. С., гражданин на С., [дата на раждане] с предоставен хуманитарен статут в Република България, № на документ[ЕИК] от 08.07.2024 г. валиден до 09.02.2027 г., ЕГН [ЕГН], заведена с вх. 23915 от 01.10.2025 г. по описа на Административен съд – София – град. Жалбата е депозирана от пълномощник на чуждия гражданин – адв. М. А., САК. Направено е искане за отмяна на Отказ за издаване на виза вид „D“, издаден от Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й.. В жалбата се твърди, че Ф. А. С. е получил на 17.09.2025 г. Отказ за издаване на виза на основание чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ.
С последващи Молби - от 24.10.2025 г. (л. 17) и от 03.12.2025 г. (л. 34), в изпълнение на указанията на съда, е уточнено, че Ф. А. С. сирийски гражданин с предоставен хуманитарен статут, който е получил разрешение да се събере на територията на Република България със съпругата си К. А. и малолетните им деца - Салам А. Ф., Х. А. Ф., Х. А. Ф. и З. А. Ф., и именно те са адресати на изпратени на неговия електронен адрес на 17.09.2025 г. Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване в Република България, визи вид „D“ от завеждащия „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й..
Чрез упълномощения процесуален представител – адв. М. А., САК е депозирана жалба и от съпругата на Ф. С. – К. А. И., [дата на раждане], гражданка на Е., в лично качество, а и като майка и законен представител на малолетните си деца Салам А. Ф., [дата на раждане], Х. А. Ф., [дата на раждане], Х. А. Ф., [дата на раждане] и З. А. Ф., [дата на раждане] (л. 35 – л. 37). В

жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорените Откази като противоречащи на материалния закон, издадени при допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила. Застъпено е становище за непропорционална и неоправдана намеса в правото на личен и семеен живот гарантирано от чл. 8 от КЗПЧОС. В този аспект е посочено, че издаването на визи за дългосрочно пребиваване е задължително действие по прилагане на вече взетото решение за събиране на семейство. От съда се иска да отмени оспорените Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Ответникът – завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й. не участва в съдебното производство. От процесуалния му представител е представено писмено становище, с което е обосновано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. (л. 100).

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателката поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Ангажира доказателства за осигурено жилище на територията на Република България, наето от съпруга, за полаган от него труд по трудово правоотношение, сочено като източник на необходимите средства за издръжка и на останалите членове на семейството му, а и на спестявания.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства по делото и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

На 16.02.2025 г. в Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й. жалбоподателката К. И. А. гражданка на Е., е подала заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България виза вид „D“ след получено разрешение от съпруга й Ф. А. С., [дата на раждане] в С. с Решение № 9244/04.09.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, да се събере с нея и четирите им малолетни деца на територията на Република България (л. 26 – л. 27).

Като майка и законен представител на малолетните деца Салам А. Ф. [дата на раждане], Х. А. Ф., [дата на раждане] Х. А. Ф., [дата на раждане] и З. А. Ф., [дата на раждане], жалбоподателката К. А. И. е подала заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване в Република България виза вид „D“ в Посолството на България в [населено място], Кралство Й. и от тяхно име. Заявленията са заведени с вх. № АММ25000580V до № АММ25000584V включително (л. 4).

Към преписката са приложени заверени копия на Молбата, с която Ф. С. е сезирал председателя на ДАБ – МС, за да получи разрешение да се събере с членовете на семейството си (рег. № УП5329 от 23.07.2024 г. – л. 7 и л. 25), Семейна извадка № 46425309 издадена на 14.03.2024 г. от гражданския регистър на Дирекция „Гражданско състояние“ при Министерство на вътрешните работи на Сирийска арабска република (л. 9 – л. 11), Решението на председателя на ДАБ – МС № 9244 от 04.09.2024 г. (л. 26 - л. 27) и писмо от председателя на ДАБ – МС с адресат директора на Дирекция „К. отношение“ в Министерство на външните работи, с което се търси съдействие за издаване на необходимите документи за пътуване на съпругата и децата на гражданина на С. – Ф. А. С. на когото е разрешено да се събере със семейството си (л. 50 и л. 52).

На 17.09.2025 г. от завеждащия „Консулската служба“ в Посолството на Република България в Кралство Й. са издадени оспорените Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, визи вид „D“ по заявленията на членовете на семейството - съпругата и децата на сирийския гражданин с предоставен хуманитарен статут в България - Ф. С. (л. 20, л. 21, л. 22, л. 23 и л. 24).

Като правно основание за Отказите на четирите малолетни деца е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, пояснена със забележката, че „В рамките на проведената съгласувателна процедура е събрана информация въз основа на която може да се направи обоснован извод, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава“. В Отказа за издаване на виза на жалбоподателката К. А. наред с основанията по чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ е посочено и предвиденото в т. 17. Отражено е, че „не е представила документ за съдимост“ и че „В рамките на проведената съгласувателна процедура е придобита информация, включително и от други - държави членки, въз основа на която може да се направи обоснован извод, че целта на влизането на апликанта е да използва страната като транзитен пункт за миграция към държави от З. Европа, където да направи опит да кандидатства за статут на временна закрила.“(л. 20).

В съдебното производство от пълномощника на жалбоподателите са ангажирани писмени доказателства – Удостоверение за настоящ адрес изх. № РЛН24-УГ51-4659 от 26.06.2024 г., издадено от район „Л.“ на Столична община, в което е отразено, че Ф. С. А. е със заявен последен настоящ адрес в [населено място],[жк], вх. В, ет. 04, ап. 56 (л. 69), Удостоверение изх. № 220202600009248 от 19.01.2026 г. издадено на основание чл. 87, ал. 6 от ДОПК от ТД на НАП – С. за липса на задължения на сирийския гражданин Ф. С. А. (л. 70), копие на Договор за наем на недвижим имот от 10.10.2025 г. страна по който – наемател е Ф. С. А. (л. 72 – л. 73), копие на Допълнително споразумение № 00001330 от 05.02.2025 г. към Трудов договор № 00000629 от 13.09.2024 г., длъжностна характеристика и Справка изх. № 30E001917602 от 05.02.2025 г. издадена от НАП за прието уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (л. 74, л. 75 и л. 76), съгласно които Ф. А. е нает по трудово правоотношение като работник поддръжка в „Еуроленд“ ЕООД с място на работа – [населено място], Свидетелство за съдимост № 904272 от 18.01.2026 г. издадено от Бюро „Съдимост“ при Отдел „Криминална сигурност“ на Министерство на вътрешните работи на Сирийска арабска република с превод на български език на жалбоподателката К. И. А. (л. 77 – л. 78), Извлечение за наличности по банкова сметка с титуляр Ф. С. А. в „Банка ДСК“ АД към 19.01.2026 г. (л. 79).

Като писмени доказателства са приобщени и предоставените данни рег. № М-12576 от 17.12.2025 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ (л. 63), към които е приложено копие на писмо на зам. председател на ДАНС от 25.08.2025 г. с адресат директора на Дирекция „К. отношения“ в Министерство на външните работи рег. № М – 9109, представено в съгласувателната процедура (л. 64 – л. 65 и л. 101 – л. 102) и информация от Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи (л. 61 и л. 66).

В писмото на Държавна агенция „Национална сигурност“ е посочено, че малолетните и непълнолетните чужди граждани не подлежат на справочно - проверовъчни мероприятия и ДАНС не е представила становище по заявленията за издаване на визи на малолетните Салам А. Ф. [дата на раждане], Х. А. Ф., [дата на раждане] Х. А. Ф., [дата на раждане] и З. А. Ф., а по отношение на жалбоподателката К. А. е отразено, че е изразено отрицателно становище. Личните данни на жалбоподателката (№ 6 - л. 64) са част от предоставената информация от зам. председателя на ДАНС на директора на Дирекция „К. отношения“ в Министерство на външните работи с писмо рег. № М – 2109 от 25.08.2025 г., според която посочените апликанти, сред които и К. А. подали заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване на територията на Република България, но не са представили свидетелства за съдимост. Възпроизведена е и информация предоставена от партньорски служби за установени „злоупотреби с издадени български дългосрочни визи, на основание чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, от сирийски граждани, които са кандидатствали за статут на временна закрила в Германия.“. Отражено е, че „...събиращите

семействата си чужди граждани с получена закрила в Република България реално не пребивават в страната, нямат осигурено жилище, нямат задължителни здравни застраховки и осигуряване, както и достатъчно средства за издръжка, за да не прибегват членовете на семействата им до системата за социално подпомагане, съгласно законодателството на Република България.“.

В представената информация от Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи – рег. 534600 – 114875 от 06.12.2025 г. (л. 66) е посочено, че Дирекцията не участва в националното консултиране по издаване на визи за дългосрочно пребиваване на основание издадени решения от Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за събиране на семейства.

Установените релевантни за правния спор факти не са спорни за страните и предпоставят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 01.10.2025 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказите за издаване на визи тип „D“ са връчени електронно на адреса на подалия първи жалба родител, Ф. С. на 17.09.2025 г.), срещу подлежащи на съдебен контрол административни актове, съгласно чл. 10а, ал. 1 вр. ал. 4.

Разгледана по същество – жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната и органът, който е компетентен да ги издаде. По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспорените Откази са издадени от компетентен орган – завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Кралство Й. в [населено място]. Спазени са изискванията за форма – Отказите са обективирани върху стандартни формуляри за уведомление и обосновка и съдържат реквизитите по Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

Като фактическо основание в заявленията, подадени от жалбоподателката лично и като законен представител на малолетните си деца, е посочена разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ – членове на семейството на чужденец, получил международна закрила с признати от българското законодателство документи, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка. По делото не е спорен фактът, че съпругът на жалбоподателката и баща на малолетните деца е с предоставен хуманитарен статут в Република България и с влязло в сила решение на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет № 9244 от 04.08.2024 г. му е разрешено да се събере със съпругата и децата си на територията на Република България.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. В конкретния казус от представената информация от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ е видно, че те не са предоставяли становища и не са участвали при провеждане на съгласувателната процедура по чл. 30 от НУРИВОВР по отношение на малолетните деца. Изразено е отрицателно становище за издаване

на виза на жалбоподателката К. А., обосновано с липса на свидетелство за съдимост и позоваване на информация, предоставена от партньорски служби и резултати от проверки от служители на ДАНС.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ са посочени основанията при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус всички откази за издаване на визи са обосновани с основанията по чл. 10, ал. 1, т. 22 – наличие на данни, че целта на влизането в страната е да се използва като транзитен пункт за миграция към трета държава. Липсва обаче фактическа обосновка на така възпроизведеното основание за отказ и в петте оспорени административни актове. За четирите малолетни деца е установено по безспорен начин, че нито дирекция „Миграция“ при МВР, нито Държавна агенция „Национална сигурност“ са предоставили подобни данни. Констатацията, че К. А. не е представила свидетелство за съдимост също не дава основание за съмнение, че целта на пристигането и установяването им в Република България е, за да се запази целостта на семейство след предоставянето на закрила – хуманитарен статут на съпруга и баща на децата ѝ.

Нещо повече, представените в съдебното производство доказателства от пълномощника на жалбоподателите удостоверяват трудовата ангажираност на получилия хуманитарен статут в Република България сирийски гражданин Ф. С., размерът на доходите му, а и наличието на спестявания, както и на осигурено жилище, което да обезпечи пребиваването и на членовете на семейството му. Установени са и причините за напускане на държавата по произход – „Аз съм от [населено място]. Положението там е много трудно, както финансово, така и да се осигури спокоен живот. Това няма как да стане, условията не са добри“, „Голямата ми дъщеря има проблем с очите и затова искам да останем тук, за да може да се лекува и да учат. ...Дойдох, за да може тя да се лекува тук, защото в бъдеще има опасност да загуби зрението си, ако не я лекуват правилно, а в С. няма как това да се случи в този момент...“.

Събраните доказателства дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспорените Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване са незаконосъобразно издадени и следва да бъдат отменени. Признатите и проверени семейни връзки между жалбоподателите и получилият хуманитарна закрила сирийски гражданин Ф. С. в производството по чл. 34 от ЗУБ, установените условия на пребиваване на територията на страната и възможностите за издръжка, приложими са разпоредбите на чл. 34, ал. 7 от ЗУБ и чл. 8, ал. 5 от ЗЧРБ, които предпоставят при условията на обвързана компетентност на дипломатическите и консулски представителства да се съобразят с гарантираното и от чл. 8 от КЗПЧОС право на личен и семеен живот.

Приложимите норми на Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. предвиждат, че държавите членки могат да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване на членове на семейство на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве – чл. 6, § 1. В конкретния казус такива не се сочат от административния орган, което обуславя не само материалната незаконосъобразност на оспорените откази, но и противоречието с целта на закона. В приложената информация към отрицателното становище на ДАНС, предоставено в съгласувателната процедура, не се съдържа конкретна информация с изключение на твърдението, че не е било представено свидетелство за съдимост на жалбоподателката К. А..

Изложеното обуславя материалната незаконосъобразност на оспорените откази, по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК, а и несъответствието им с предвидената в закона цел, което е самостоятелно основание за отмяна, по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК, доколкото постановеното решение за събиране на семейство предпоставя, съгласно разпоредбата на чл. 2, б. „г“ от Директива

2003/86/ЕО – влизане и пребиваване на територията на държавата – членка на членовете на семейството на гражданина на третата страна, пребиваващ на законно основание в тази държава – членка - с единствена и основна цел – да се съхрани единството на семейството му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорените откази следва да бъдат отменени, а преписката върната на административния орган за ново разглеждане на заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, визи тип „D“, подадени на 16.02.2025 г. от К. И. А., Салам А. Ф., Х. А. Ф., Х. А. Ф. и З. А. Ф. в Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й.. При новото разглеждане административният орган следва да извърши проверка на всички конкретно посочени факти в заявленията – адресът, на който е регистриран бащата в [населено място]; адресът, на който се намира жилището, предмет на сключения Договор за наем, работодателят, при който е заявено, че полага труд, изплащано ли му е договореното възнаграждение и при липса на законови пречки да издаде заявените административни актове.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. И. А. [дата на раждане] , гражданин на Е., депозирана чрез пълномощника й - адв. М. А., САК, в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Салам А. Ф., [дата на раждане] , Х. А. Ф., [дата на раждане] , Х. А. Ф., [дата на раждане] и З. А. Ф., [дата на раждане] **ОТКАЗИ за издаване на визи** за дългосрочно пребиваване, визи тип „D“, издадени на 17.09.2025 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Кралство Й. по Заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, подадени на 16.02.2025 г. – от № АММ25000580V од № АММ25000584V.

ВРЪЩА преписките на административния орган за ново произнасяне по Заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, подадени на 16.02.2025 г. – от К. И. А., Салам А. Ф., Х. А. Ф., Х. А. Ф. и З. А. Ф. при спазване на указанията по тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ :